

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

2 mai 2005

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi relative aux étrangers,
concernant la procédure de reconnaissance
du statut de réfugié**

(déposée par M. Dirk Claes et
Mmes Nahima Lanjri et Katrien Schryvers)

—————

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	10
4. Annexe	17

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

2 mei 2005

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de Vreemdelingenwet, wat
betreft de procedure tot erkenning van de
status van vluchteling**

(ingediend door de heer Dirk Claes en de
dames Nahima Lanjri en Katrien Schryvers)

—————

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	10
4. Bijlage	17

<i>cdH:</i>	<i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V:</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO:</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN:</i>	<i>Front National</i>
<i>MR:</i>	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA:</i>	<i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS:</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a - spirit:</i>	<i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>Vlaams Belang:</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD:</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

Abréviations dans la numérotation des publications:

<i>DOC 51 0000/000:</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA:</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV:</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN:</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM:</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT:</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

<i>DOC 51 0000/000:</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA:</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV:</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN:</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM:</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT:</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

*Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél.: 02/ 549 81 60
Fax: 02/549 82 74
www.laChambre.be*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

*Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel.: 02/ 549 81 60
Fax: 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail: publicaties@deKamer.be*

RÉSUMÉ

La présente proposition de loi vise à simplifier et à accélérer la procédure d'asile. Les auteurs estiment que la multitude d'instances d'examen associées au traitement de la demande d'asile ainsi que les nombreuses possibilités de recours contre les décisions de ces instances occasionnent actuellement une trop grande perte de temps.

Désormais, une seule instance est responsable de l'examen des demandes, à savoir le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. Tous les recours, qu'ils aient trait à la recevabilité ou au fond, seront introduits devant la Commission permanente de recours des réfugiés. La présente proposition de loi forme un tout avec la proposition de loi DOC 51 1757/001.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel heeft tot doel de asielprocedure te vereenvoudigen en te versnellen. Volgens de indieners gaat vandaag teveel tijd verloren door de vele onderzoeksinstanties die bij de behandeling van de asielaanvraag betrokken zijn en de vele mogelijkheden tot beroep tegen uitspraken van deze instanties.

Voortaan is er nog slechts één instantie, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, verantwoordelijk voor de behandeling van de aanvragen. Alle beroepsprocedures, zowel over de ontvankelijkheid als over de grond van de zaak, worden ingeleid voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Dit wetsvoorstel moet samen gelezen worden met voorstel DOC 51 1757/001.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il convient que les personnes qui sont victimes de persécutions puissent toujours compter sur notre assistance. C'est en ce sens que notre pays est partie à la Convention de Genève de 1951. Les flux migratoires vers l'Europe, et donc également vers notre pays, sont cependant caractérisés par la migration économique. Les deux motifs de migration (les motifs économiques ou la fuite devant les persécutions) doivent néanmoins être dissociés, ce qui doit ressortir clairement de la législation. La procédure de reconnaissance du statut de réfugié doit être indépendante de toute autre forme d'obtention d'un permis de séjour. La politique d'asile se distingue ainsi clairement de la politique migratoire menée par les autorités, cette dernière pouvant reposer sur des motifs socio-économiques.

D'autre part, il convient d'améliorer l'efficacité de la procédure d'obtention du statut de réfugié, de la simplifier et de la rendre plus transparente. Cela permettra d'éviter que les attentes suscitées indûment chez l'étranger soient source de frustrations et de colère. Notre objectif est précisément de permettre un traitement rapide de la demande d'asile, tout en garantissant la sécurité juridique de l'étranger conformément à la Convention de Genève de 1951.

Au cours des années 1999, 2000 et 2001, notre pays a été confronté à un afflux massif d'étrangers qui ont sollicité le bénéfice de la procédure d'asile. Aujourd'hui, les conséquences en sont encore perceptibles au sein des instances d'examen saisies de ces dossiers. Le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, la Commission permanente de recours des réfugiés et, en bout de course, le Conseil d'État, accusent un arriéré considérable en matière de contentieux «asile». Le problème se fait moins ressentir à l'Office des étrangers. Dans ce domaine, on a également appliqué le système dit «LIFO» («*Last in, First out*»). Toutefois, le recours au principe LIFO ne fait que souligner le manque d'efficacité de la procédure actuelle qui fait intervenir un trop grand nombre d'instances d'examen distinctes et de types de recours. En effet, la multitude des instances d'examen et de recours ralentit inutilement le cours de la procédure.

Tout d'abord, l'Office des étrangers statue sur la «recevabilité». En cas d'irrecevabilité, un recours urgent est ouvert contre la décision sur la recevabilité devant le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Personen die het slachtoffer zijn van vervolging moeten steeds op onze steun kunnen rekenen. In die zin is ons land ook partij bij de Conventie van Genève van 1951. Migratiestromen naar Europa, en dus ook naar ons land, worden echter gekenmerkt door economische migratie. Beide gronden van migratie (economische motieven of vluchten door vervolging) moeten echter van elkaar losgekoppeld worden. Dit moet dan ook duidelijk naar voor komen uit de wetgeving terzake. De procedure tot de erkenning van het statuut van vluchteling moet losstaan van elke andere vorm tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning. Op die manier wordt het asielbeleid duidelijk onderscheiden van het migratiebeleid van de overheid, dat bijvoorbeeld wel kan gestuurd worden door socio-economische motieven.

Anderzijds moet de procedure tot het verkrijgen van de vluchtelingenstatus efficiënter, vereenvoudigd, en doorzichtiger gemaakt worden. Op die manier wordt vermeden dat bij de vreemdeling ten onrechte gewekte verwachtingen uitgroeien tot frustratie en woede. Dit voorstel heeft precies tot doel een snelle afhandeling van de asielaanvraag mogelijk te maken, maar er blijven ook garanties voor de rechtszekerheid van de vreemdeling in overeenstemming met de Conventie van Genève van 1951.

Tijdens de jaren 1999-2000-2001 werd ons land geconfronteerd met een zeer hoge toevloed aan vreemdelingen die een beroep deden op de asielprocedure. De gevolgen daarvan zijn vandaag nog steeds voelbaar bij de instanties die bevoegd zijn voor het onderzoek naar deze dossiers. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen en uiteindelijk de Raad van State kampen met een enorme achterstand inzake het asielcontentieux. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt men een minder probleem vast. Hier werd ook het LIFO-principe (*Last In, First Out*) toegepast. De toevlucht tot het Lifo-principe wijst echter alleen op de inefficiëntie van de huidige procedure, waarbij té veel onderzoeksinstanties en té veel soorten van beroep betrokken zijn. Het grote aantal onderzoeksinstanties en beroepen vertraagt het verloop van de procedure immers nodeloos.

Eerst en vooral beslist de Dienst Vreemdelingenzaken over de «ontvankelijkheid». Indien de aanvraag onontvankelijk is, wordt een dringend beroep tegen de beslissing over de ontvankelijkheid ingesteld bij de

Contre la décision de ce dernier, un recours en annulation et en suspension est ouvert devant le Conseil d'État.

Ensuite, si la demande est déclarée recevable par l'Office des étrangers ou sur recours par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, ce dernier tranche au fond. Un recours contre cette décision est ouvert devant la Commission permanente de recours des réfugiés qui constitue une juridiction administrative.

Enfin, la décision de la Commission permanente de recours des réfugiés est alors susceptible de recours en cassation administrative devant le Conseil d'État.

La complexité de la procédure, la multitude des recours et l'intervention des nombreux acteurs ralentissent la procédure d'examen sans offrir de garanties suffisantes aux candidats réfugiés. Les rôles parcellaires respectivement de l'Office des étrangers et du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ne facilitent pas la cohérence et nécessitent des transmissions de dossiers entre ces autorités et donc, une perte de temps.

La simplification résulte, d'une part, de la suppression de l'examen dit de «recevabilité» opéré par l'Office des étrangers. Désormais, il n'y aura plus qu'une seule instance responsable de l'examen des demandes: le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

Elle résulte, d'autre part, de la suppression des recours concernant la recevabilité devant le Commissaire général et devant le Conseil d'État. Désormais, tous les recours seront introduits devant la Commission permanente de recours des réfugiés, qu'ils aient trait à la recevabilité ou au fond.

Cette simplification aboutira à une accélération de la procédure en ce qu'elle permettra de faire l'économie de navettes inutiles des dossiers entre l'Office des étrangers, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides et le Conseil d'État.

La présente proposition limite au maximum l'impact de l'instauration d'une nouvelle procédure sur les instances d'asile. Nous nous fondons en effet sur les instances existantes et nous nous contentons de réduire le nombre d'étapes de cette procédure. Le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides devra bien entendu être renforcé; on pourra faire appel, à cet égard, aux

Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tegen de beslissing van deze laatste wordt een vordering tot nietigverklaring of een vordering tot schorsing ingesteld bij de Raad van State.

Indien de aanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken of na beroep door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontvankelijk wordt verklaard, beslist deze laatste over de zaak zelf. Tegen deze beslissing wordt een beroep ingesteld voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, die een administratieve rechtbank is.

Tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen ten slotte, kan men in administratief cassatieberoep gaan voor de Raad van State.

De complexiteit van de procedure, het grote aantal beroepsprocedures en de interventies van de vele actoren vertragen de behandelingsprocedure, terwijl de kandidaat-vluchtelingen onvoldoende garanties worden geboden. De deeltaken van respectievelijk de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen komen de coherentie niet ten goede en vergen overdracht van dossiers tussen die autoriteiten en dus tijdsverlies.

De vereenvoudiging is, enerzijds, het gevolg van het afschaffen van het zogenaamde «ontvankelijkheids-onderzoek» door de Dienst Vreemdelingenzaken. Voortaan is er nog slechts één instantie verantwoordelijk voor de behandeling van de aanvragen: het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Anderzijds is ze het gevolg van de afschaffing van het beroep in verband met de ontvankelijkheid voor de Commissaris-generaal en voor de Raad van State. Voortaan worden alle beroepsprocedures, zowel over de ontvankelijkheid als over de grond van de zaak, ingeleid voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Deze vereenvoudiging zal tot een versnelling van de procedure leiden, omdat hierdoor een einde wordt gemaakt aan het overbodige pendelen met dossiers tussen de Dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad van State.

De impact op de asielinstanties ten gevolge het invoeren van een nieuwe procedure wordt door dit voorstel tot een minimum beperkt. Er wordt immers uitgegaan van de bestaande instellingen, en enkel het aantal stappen in de procedure wordt beperkt. Uiteraard zal het Commissariaat-generaal van de vluchtelingen en de staatlozen moeten versterkt worden, maar hiervoor kan men gebruik

membres du personnel de l'Office des étrangers qui deviendront disponibles et qui ont déjà acquis une bonne expérience dans les dossiers relatifs aux étrangers. La Commission permanente de recours devra être renforcée elle aussi, car l'augmentation du nombre de décisions du Commissaire général donnera lieu à l'introduction de recours plus nombreux auprès de la Commission permanente de recours. Une proposition de loi connexe sera déposée à cet effet.

maken van het personeel dat nu bij de Dienst Vreemdelingenzaken vrij komt en reeds een behoorlijke ervaring terzake heeft opgebouwd in vreemdelingendossiers. Ook de Vaste Beroepscommissie zal moeten versterkt worden aangezien er door het verhoogd aantal beslissingen van de Commissaris-generaal meer beroepsprocedures bij de Vaste Beroepscommissie zullen ingediend worden. Hiervoor zal een bijhorend wetsvoorstel worden ingediend.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

À l'heure actuelle, la Commission permanente de recours des réfugiés peut déjà accorder le statut de réfugié, bien que la loi ne le prévoit pas expressément. Cet article vise donc en premier lieu à remédier à une omission de la loi actuelle. Il complète également en toute logique la loi dans l'optique de la procédure renouvelée que veut introduire la présente proposition de loi. L'article proposé précise en outre que le statut de réfugié ne peut être reconnu que par le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides et par la Commission permanente de recours des réfugiés, en application des critères définis dans la Convention de Genève.

Articles 3 et 4

La nouvelle procédure prévoit que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour connaître de la recevabilité, comme du fond, de l'affaire. L'autorité qui reçoit la déclaration du candidat réfugié devra donc la porter à la connaissance du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et non plus au ministre ou à son délégué. Toutefois, en vertu de l'article 52*bis* de la loi relative aux étrangers, le ministre reste compétent pour apprécier le danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale que pourrait présenter un demandeur d'asile et pour décider que la Belgique examinera la demande alors qu'elle n'en est pas responsable sur base de la Convention de Dublin. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est donc tenu de porter immédiatement la demande à la connaissance du ministre ou de son délégué.

Article 5

Si l'étranger n'indique ou ne choisit aucune langue en vue de son assistance par un interprète pendant la procédure, la langue de la procédure est déterminée par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. La langue sera utilisée tout au long de la procédure.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

Momenteel kan reeds door de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen de status van vluchteling worden toegekend niettegenstaande dit niet uitdrukkelijk vermeld wordt in de wet. Dit artikel is dus in de eerste plaats een rechtzetting van de huidige wetgeving. Verder is dit ook een logische aanvulling van de wet met het oog op de vernieuwde procedure die dit voorstel wil invoeren. Het voorgestelde artikel verduidelijkt ook dat de status van vluchteling enkel door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en door de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen kan toegekend worden krachtens de criteria die zijn vastgesteld door het Verdrag van Genève.

Artikelen 3 en 4

In de nieuwe procedure is de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen bevoegd voor zowel de ontvanke-lijkheid als de gegrondheid van de zaak. De overheid die de verklaring van de kandidaat-vluchteling ontvangt dient dit dus ter kennis te brengen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en niet langer van de minister of zijn gemachtigde. Ten gevolge artikel 52*bis* van de vreemdelingenwet blijft de minister echter bevoegd voor het beoordelen van het gevaar voor de openbare orde voor de nationale veiligheid dat kan uitgaan van de asielzoeker. Eveneens kan de minister beslissen of België het verzoek zal behandelen, terwijl het er krachtens de Overeenkomst van Dublin niet verantwoordelijk voor is. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen is dus gehouden de minister of zijn gemachtigde onmiddellijk van de aanvraag op de hoogte te brengen.

Artikel 5

Indien de vreemdeling geen taal opgeeft of kiest voor de bijstand van een tolk tijdens de procedure, wordt de proceduretaal bepaald door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De taal blijft gedurende de gehele procedure van toepassing.

Article 7

Étant donné que la compétence en matière d'examen de la recevabilité a été transférée de l'Office des étrangers au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, l'article 52 est repris dans le nouvel article 57/5septies.

Article 8

Comme la charge de travail du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides augmentera considérablement, le cadre de son personnel devra être étendu. À cette fin, il incombera en premier lieu à l'Office des étrangers de fournir le personnel, puisque les compétences en matière de dossiers de demande d'asile sont confiées au Commissariat général.

Article 10

Le nouvel article 57/5ter octroie au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides la compétence en matière de détermination de l'État responsable pour le traitement de la demande d'asile au sens de la Convention de Dublin. Cette compétence revenait précédemment à l'Office des étrangers, conformément à l'article 51/5 abrogé. La fusion de l'examen de la recevabilité et de l'examen du fond auprès d'une institution unique constitue précisément l'essence de la présente proposition. Ainsi, la législation en matière d'octroi d'asile reste conforme à la Convention de Genève, ce qui garantit que la demande de chaque candidat réfugié sera examinée par une autorité indépendante lorsque notre pays sera responsable de la demande en vertu de la Convention de Dublin. Cette procédure permet en outre un règlement efficace des dossiers, étant donné que les dossiers ne doivent désormais plus être transmis de l'Office des étrangers au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

Le ministre de l'Intérieur reste compétent pour apprécier si la Belgique peut ou non connaître elle-même de la demande, même si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ne l'a pas déclarée responsable du traitement en vertu de la Convention de Dublin. La décision du ministre est susceptible d'un recours en annulation devant le Conseil d'État.

Artikel 7

Wegens de bevoegdheidsoverdracht inzake het onvankelijkheidsonderzoek van de Dienst Vreemdelingenzaken naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wordt het artikel 52 opgenomen in het nieuwe artikel 57/5septies.

Artikel 8

Aangezien de werklast bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen sterk zal toenemen dient het personeelskader uitgebreid te worden. De Dienst Vreemdelingenzaken zal hiervoor in de eerste plaats het personeel moeten leveren aangezien de bevoegdheden inzake de asioldossiers aan het Commissariaat-generaal worden overgedragen.

Artikel 10

Het nieuwe artikel 57/5ter kent de bevoegdheid toe aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen inzake het bepalen van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag in de zin van de Overeenkomst van Dublin. Deze bevoegdheid kwam volgens het opgeheven artikel 51/5 voorheen toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken. De samenvoeging van het onvankelijkheidsonderzoek en het gegrondheidsonderzoek bij één instantie vormt net de kern van dit voorstel. Hiermee blijft de wetgeving inzake het verlenen van asiel in overeenstemming met het Verdrag van Genève, waarbij de garantie wordt geboden dat de aanvraag van elke kandidaat-vluchteling door een onafhankelijke instantie wordt onderzocht wanneer ons land krachtens de Overeenkomst van Dublin voor de aanvraag verantwoordelijk is. Daarnaast wordt ook een efficiëntere afhandeling van de dossiers mogelijk gemaakt aangezien nu de dossiers niet meer van de Dienst Vreemdelingenzaken naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moeten doorgestuurd worden.

De minister van Binnenlandse Zaken blijft bevoegd inzake de beoordeling of België al dan niet de aanvraag zelf kan beoordelen, zelfs indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen de staatlozen heeft geoordeeld dat ons land ingevolge de Overeenkomst van Dublin niet verantwoordelijk voor de behandeling wordt geacht. Tegen de beslissing van de minister kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld door de Raad van State.

Article 11

Ce nouvel article règle le transfert de compétence au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides à la suite de l'abrogation de l'article 51/6. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides devient ainsi compétent pour l'examen de la recevabilité et du fond de la demande d'asile.

Article 12

Ce nouvel article résulte du transfert de compétence au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, il remplace l'article 51/7 abrogé et satisfait aux obligations qui incombent à notre pays en vertu de la Convention de Dublin.

Article 13

Lorsque le réfugié formule de nouvelles déclarations qui n'apportent pas de nouveaux éléments attestant une crainte de persécution au sens de la Convention de Genève, ou parce qu'il a déjà formulé des déclarations analogues dans le passé, cela entraîne d'emblée l'irrecevabilité de ces déclarations parce qu'un examen du fond de cette déclaration est déjà en cours. L'article précise également quels nouveaux éléments peuvent être versés au dossier.

Artikel 11

Dit nieuwe artikel regelt de bevoegdheidsoverdracht naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ingevolge het opgeheven artikel 51/6. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt zo bevoegd voor het onderzoek naar de ontvankelijkheid en over de grond van de asielaanvraag.

Artikel 12

Dit nieuwe artikel is het gevolg van de bevoegdheids-overdracht aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en vervangt het opgeheven artikel 51/7 en komt tegemoet aan de verplichtingen die ons land heeft ingevolge de Overeenkomst van Dublin.

Artikel 13

Wanneer de vluchteling nieuwe verklaringen aflegt die geen nieuwe elementen aanbrengen die de vrees voor vervolging in de betekenis van het Verdrag van Genève staven, of omdat hij reeds in het verleden gelijkaardige verklaringen heeft afgelegd, betekent dit meteen ook de onontvankelijkheid van deze verklaringen omdat reeds een onderzoek ten gronde naar deze verklaring wordt gevoerd. Het artikel preciseert ook meteen welke nieuwe gegevens wel in het dossier kunnen aangebracht worden.

Dirk CLAES (CD&V)
Katrien SCHRYVERS (CD&V)
Nahima LANJRI (CD&V)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 49, alinéa 1er, 3°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 14 juillet 1987 et modifié par la loi du 15 juillet 1996, est complété comme suit:

«ou par la Commission permanente de recours des réfugiés en application des critères définis par la Convention internationale relative au statut de réfugié.».

Art. 3

À l'article 50, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987 et modifié par les lois du 6 mai 1993 et du 15 juillet 1996, sont apportées les modifications suivantes:

A) les mots «du ministre ou son délégué» sont remplacés par les mots «du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides»;

B) les mots «la Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides» sont remplacés par les mots «le ministre ou son délégué».

Art. 4

À l'article 51, alinéa 3, de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987 et modifié par la loi du 15 juillet 1996, sont apportées les modifications suivantes:

A) les mots «du ministre ou son délégué» sont remplacés par les mots «du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides»;

B) les mots «le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides» sont remplacés par les mots «le ministre ou son délégué».

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 49, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987 en gewijzigd bij de wet van 15 juli 1996, wordt aangevuld als volgt:

«of door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen krachtens de criteria vastgesteld door het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen.».

Art. 3

Artikel 50, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987 en gewijzigd bij de wetten van 6 mei 1993 en van 15 juli 1996 wordt gewijzigd als volgt:

A) de woorden «de minister of zijn gemachtigde» worden vervangen door de woorden «de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen»;

B) de woorden «de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen» worden vervangen door de woorden «de minister of zijn gemachtigde».

Art. 4

Artikel 51, derde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987 en gewijzigd bij de wet van 15 juli 1996, wordt gewijzigd als volgt:

A) de woorden «de minister of zijn gemachtigde» worden vervangen door de woorden «de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen»;

B) de woorden «de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen» worden vervangen door de woorden «de minister of zijn gemachtigde».

Art. 5

À l'article 51/4 de la même loi, inséré par la loi du 10 juillet 1996, sont apportées les modifications suivantes:

A) au § 2, alinéa 3, les mots «le ministre ou son délégué» sont remplacés par les mots «le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides»;

B) au § 3, les mots «le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides,» sont supprimés.

Art. 6

Sont abrogés dans la même loi:

- 1° l'article 51/5, inséré par la loi du 15 juillet 1996;
- 2° l'article 51/6, inséré par la même loi;
- 3° l'article 51/7, inséré par la même loi;
- 4° l'article 51/8, inséré par la même loi;
- 5° l'article 52, modifié par les lois des 18 juillet 1991, 6 mai 1993 et 15 juillet 1996.

Art. 7

Dans l'article 53 de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987 et modifié par la loi du 6 mai 1993, les mots «de l'article 52 ou de l'article 52*bis*» sont remplacés par les mots «de l'article 52*bis* ou de l'article 57/5*septies*.».

Art. 8

Dans l'article 57/2 de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987 et modifié par la loi du 15 juillet 1996, le mot «deux» est remplacé par le mot «quatre».

Art. 9

À l'article 57/4 de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987, sont apportées les modifications suivantes:

A) à l'alinéa 1er, le mot «deux» est remplacé par le mot «quatre»;

Art. 5

Artikel 51/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 10 juli 1996, wordt gewijzigd als volgt:

A) in § 2, derde lid worden de woorden «de minister of zijn gemachtigde» vervangen door de woorden «de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen»;

B) in § 3 vervallen de woorden «voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen.».

Art. 6

In dezelfde wet worden opgeheven:

- 1° artikel 51/5, ingevoegd bij wet van 15 juli 1996;
- 2° artikel 51/6, ingevoegd bij dezelfde wet;
- 3° artikel 51/7, ingevoegd bij dezelfde wet;
- 4° artikel 51/8, ingevoegd bij dezelfde wet;
- 5° artikel 52, gewijzigd bij de wetten van 18 juli 1991, 6 mei 1993 en 15 juli 1996.

Art. 7

In artikel 53 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987 en gewijzigd bij de wet van 6 mei 1993, worden de woorden «van artikel 52 of artikel 52*bis*» vervangen door de woorden «van artikel 52*bis* of van artikel 57/5*septies*.».

Art. 8

In artikel 57/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987 en gewijzigd bij de wet van 15 juli 1996, wordt het woord «twee» vervangen door het woord «vier».

Art. 9

Artikel 57/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij wet van 14 juli 1987, wordt als volgt gewijzigd:

A) in het eerste lid wordt het woord «twee» vervangen door het woord «vier»;

B) l'alinéa 4 est remplacé par la disposition suivante: «Les commissaires adjoints doivent être Belges, être docteurs ou licenciés en droit, et avoir atteint l'âge de trente ans. Deux d'entre eux doivent justifier par leur diplôme ou leur rôle linguistique qu'ils ont la connaissance de la langue néerlandaise, et les deux autres, de la langue française.».

Art. 10

Un article 57/5ter, libellé comme suit, est inséré dans la même loi:

Art. 57/5ter. — § 1er. Dès que l'étranger se déclare réfugié à la frontière ou à l'intérieur du Royaume, conformément à l'article 50 ou 51, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides procède à la détermination de l'État responsable de l'examen de la demande d'asile, en application des conventions internationales liant la Belgique.

§ 2. La demande dont le traitement incombe à la Belgique, ou dont elle assume la responsabilité, est examinée conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 3. Si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime que la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande, il en informe le ministre ou son délégué, qui soit saisit l'État responsable aux fins de prise ou de reprise en charge du demandeur d'asile dans les conditions prévues par les conventions internationales liant la Belgique, soit fait examiner la demande par la Belgique à condition que le demandeur y consente.

Lorsque le demandeur d'asile doit être transféré vers l'État responsable, le ministre ou son délégué peut lui refuser l'entrée ou le séjour dans le Royaume et lui enjoindre de se présenter auprès des autorités compétentes de cet État avant une date déterminée.

Si le ministre ou son délégué l'estime nécessaire pour garantir le transfert effectif, il peut faire ramener sans délai l'étranger à la frontière.

À cette fin, l'étranger peut être détenu ou maintenu dans un lieu déterminé pendant le temps strictement nécessaires à l'exécution du transfert, sans que la durée de la détention ou du maintien puisse excéder deux mois.».

B) het vierde lid wordt vervangen door de volgende bepaling: «De adjunct-commissarissen moeten Belg zijn, doctor of licentiaat in de rechten zijn, en de leeftijd van dertig jaar bereikt hebben. Twee van hen moeten door hun diploma of hun taalrol het bewijs leveren van de kennis van de Nederlandse taal, de andere twee van de Franse taal.».

Art. 10

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5ter ingevoegd, luidende:

«Art. 57/5ter.— § 1. Zodra de vreemdeling zich aan de grens of in het Rijk, overeenkomstig artikel 50 of 51, vluchteling verklaart, gaat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met toepassing van de internationale overeenkomsten die België binden, over tot het vaststellen van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek.

§ 2. Het verzoek waarvan België de behandeling op zich moet nemen, of waarvoor het verantwoordelijk is, wordt behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

§ 3. Indien de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen België niet verantwoordelijk acht voor de behandeling van het verzoek, licht hij de minister of zijn gemachtigde hierover in. Ofwel richt die zich tot de Staat die hiervoor verantwoordelijk is, om de asielzoeker over te nemen of opnieuw over te nemen onder de voorwaarden die zijn vastgesteld in de internationale overeenkomsten die België binden, ofwel laat hij de aanvraag door België in behandeling nemen, op voorwaarde dat de aanvrager hiermee instemt.

Wanneer de asielzoeker aan de verantwoordelijke Staat moet worden overgedragen, kan de minister of zijn gemachtigde hem de toegang tot of het verblijf in het Rijk weigeren en hem gelasten zich voor een bepaalde datum bij de bevoegde overheden van die Staat te melden.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig acht, kan hij de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Hiertoe kan de vreemdeling in een welbepaalde plaats worden opgesloten of vastgehouden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de overdracht, zonder dat de duur van de hechtenis of van de vasthouding twee maanden te boven mag gaan.».

Art. 11

Un article 57/5*quater*, libellé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 57/5*quater*.— Lorsque l'étranger qui s'est déclaré réfugié à la frontière ou dans le Royaume, se trouve irrégulièrement dans un autre État ou y a formulé une demande d'asile et que le ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge en application des conventions internationales liant la Belgique, l'étranger doit, lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se présenter, selon le cas auprès du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou de la Commission permanente de recours des réfugiés qui lui en donne acte par écrit.

Si la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande d'asile, il est procédé conformément à l'article 57/5*ter*.

Si l'examen de la demande incombe à la Belgique, il doit être entamé ou poursuivi, conformément aux dispositions de la présente loi.»

Art. 12

Un article 57/5*quinquies*, libellé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 57/5*quinquies*.— Lorsque l'étranger se déclare réfugié sur le territoire d'un autre État et que la Belgique est responsable de l'examen de la demande d'asile, en application des conventions internationales liant la Belgique, le ministre ou son délégué est tenu de prendre cet étranger en charge dans les conditions prévues par ces conventions.

Lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, l'étranger doit se présenter auprès du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Ce dernier lui en donne acte par écrit.

L'étranger est tenu de se conformer aux dispositions des articles 51/2 et 51/4, § 2.

L'examen de la demande doit être entamé conformément aux dispositions de la présente loi.»

Art. 11

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5*quater* ingevoegd, luidende:

«Art. 57/5*quater*.— Wanneer de vreemdeling die zich aan de grens of in het Rijk vluchteling heeft verklaard, zich onregelmatig op het grondgebied van een andere Staat bevindt of er een asiolverzoek heeft ingediend en de minister of zijn gemachtigde, met toepassing van de internationale overeenkomsten die België binden, ertoe gehouden is hem over te nemen, moet de vreemdeling zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of ten minste binnen acht werkdagen die hierop volgen, naar gelang van het geval aanmelden bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, die hem daarvan schriftelijke akte verleent.

Wanneer België niet verantwoordelijk is voor het in behandeling nemen van het asiolverzoek, wordt er gehandeld overeenkomstig artikel 57/5*ter*.

Wanneer België verplicht is het verzoek in behandeling te nemen, moet deze behandeling overeenkomstig de bepalingen van deze wet worden aangevat of voortgezet.»

Art. 12

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5*quinquies* ingevoegd, luidende:

«Art. 57/5*quinquies*.— Wanneer de vreemdeling zich op het grondgebied van een andere Staat vluchteling verklaart en België, met toepassing van de internationale overeenkomsten die België binden, verantwoordelijk is voor het in behandeling nemen van het asiolverzoek, is de minister of zijn gemachtigde verplicht deze vreemdeling, onder de voorwaarden welke in die overeenkomsten bepaald zijn, over te nemen.

De vreemdeling moet zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of ten minste binnen acht werkdagen die hierop volgen, bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aanmelden. Deze laatste verleent hem hiervan schriftelijk akte.

De vreemdeling moet zich schikken naar de bepalingen van de artikelen 51/2 en 51/4, § 2.

De behandeling van het verzoek dient overeenkomstig de bepalingen van deze wet te worden aangevat.»

Art. 13

Un article 57/5*sexies*, libellé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 57/5*sexies*. — Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide de ne pas prendre la déclaration en considération lorsque l'étranger a déjà fait auparavant la même déclaration auprès d'une autorité compétente et qu'il ne fournit pas de nouveaux éléments qu'il existe, en ce qui le concerne, de sérieuses indications d'une crainte fondée de persécution au sens de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951.

Les nouveaux éléments doivent avoir trait à des faits ou des situations qui se sont produits après la dernière phase de la procédure au cours de laquelle l'étranger aurait pu les fournir.»

Art. 14

Un article 57/5*septies*, libellé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 57/5*septies*.— § 1er. Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut décider que l'étranger qui tente de pénétrer dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées par l'article 2, qui se déclare réfugié et demande, à la frontière, à être reconnu comme tel, ne sera pas autorisé à entrer sur le territoire et qu'en conséquence il sera refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières:

1° si la demande est manifestement fondée sur des motifs étrangers à l'asile, en particulier:

- a) parce qu'elle est frauduleuse;
- b) ou parce qu'elle ne se rattache ni aux critères prévus par l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève, le 28 juillet 1981, ni à d'autres critères justifiant l'octroi de l'asile;

2° si l'étranger a été renvoyé ou expulsé du royaume depuis moins de dix ans lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée;

3° si, après avoir quitté son pays ou après le fait l'ayant amené à en demeurer éloigné, l'étranger a résidé plus de trois mois dans un pays tiers et a quitté celui-ci sans crainte au sens de l'article 1er, A (2), de

Art. 13

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5*sexies* ingevoegd, luidende:

«Art. 57/5*sexies*.— De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslist de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd bij een bevoegde overheid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.

De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.»

Art. 14

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5*septies* ingevoegd, luidende:

«Art. 57/5*septies*.— § 1. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk probeert binnen te komen zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en die aan de grens vraagt om als dusdanig erkend te worden, de toegang tot 's lands grondgebied wordt geweigerd en dat die vreemdeling dientengevolge door de met de grenscontrole belaste overheden zal worden teruggedreven:

1° wanneer de aanvraag klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel, inzonderheid:

- a) omdat ze bedrieglijk is;
- b) of omdat ze geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van de vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen;

2° wanneer de vreemdeling sedert minder dan tien jaar uit het Rijk teruggewezen of uitgezet werd, zo de maatregel niet opgeschort of ingetrokken werd;

3° wanneer de vreemdeling, na zijn land verlaten te hebben of na het feit dat hem ertoe gebracht heeft ervan verwijderd te blijven, langer dan drie maanden in een ander land verbleven heeft en dit verlaten heeft, zonder

la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève, le 28 juillet 1951;

4° si, après avoir quitté son pays ou après le fait l'ayant amené à en demeurer éloigné, l'étranger a résidé dans plusieurs pays tiers pendant une durée totale supérieure à trois mois et a quitté le dernier de ces pays sans crainte au sens de l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951;

5° si l'étranger est en possession d'un titre de transport valable à destination d'un pays tiers, à la condition qu'il dispose des documents de voyage lui permettant de poursuivre son trajet vers ledit pays;

6° si la demande est manifestement non fondée, parce que l'étranger ne fournit pas d'élément qu'il existe, en ce qui le concerne, de sérieuses indications d'une crainte fondée de persécution au sens de la Convention internationale précitée.

§ 2. Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut décider que l'étranger qui est entré dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées par l'article 2, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner en cette qualité dans le Royaume:

1° si l'étranger a présenté, sans justification, sa demande après l'expiration du délai fixé par l'article 50, alinéa 1er, ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 57/5^{quater}, alinéa 1er, ou à l'article 55/7^{quinquies}, alinéa 2;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 1°, 2°, 3°, 4° et 6°;

3° si l'étranger s'est soustrait volontairement à une procédure entamée à la frontière;

4° si l'étranger ne donne pas suite, sans motif valable, à une convocation ou à une demande de renseignements dans le mois de son envoi;

5° lorsque l'étranger visé à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, se soustrait, pendant au moins un mois, à l'obligation de présentation dont les modalités sont déterminées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

vrees in de zin van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

4° wanneer de vreemdeling, na zijn land verlaten te hebben of na het feit dat hem ertoe gebracht heeft ervan verwijderd te blijven, gedurende een duur van in totaal langer dan drie maanden in verschillende andere landen verbleven heeft, en het laatste van die landen verlaten heeft zonder vrees in de zin van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

5° wanneer de vreemdeling in het bezit is van een geldig vervoerbewijs voor een ander land, op voorwaarde dat hij reisdocumenten bij zich heeft waarmee hij naar dat land kan doorreizen;

6° wanneer de aanvraag kennelijk ongegrond is omdat de vreemdeling geen gegeven aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het voormelde Internationale Verdrag.

§ 2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet in die hoedanigheid in het Rijk zal mogen verblijven:

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording heeft ingediend na het verstrijken van de in artikel 50, eerste lid, bepaalde termijn of wanneer hij, zonder verantwoording overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, eerste lid, of artikel 57/5^{quinquies}, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 1°, 2°, 3°, 4° en 6°;

3° wanneer de vreemdeling zich vrijwillig heeft onttrokken aan een bij de grens ingezette procedure;

4° wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven;

5° wanneer de vreemdeling bedoeld in artikel 54, § 1, eerste lid, zich gedurende minstens één maand onttrekt aan de meldingsplicht waarvan de nadere regels bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 3. Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut décider que l'étranger qui est entré régulièrement dans le Royaume, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner en cette qualité dans le Royaume:

1° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque le séjour a cessé d'être régulier ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 57/5*quater*, alinéa 1er, ou à l'article 55/7*quinquies*, alinéa 2;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 1°, 2°, 3°, 4° et 6°;

3° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 2, 4° ou 5°.

§ 4. Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut décider que l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner ou à s'établir en cette qualité dans le Royaume:

1° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque le séjour ou l'établissement a cessé d'être régulier ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 57/5*quater*, alinéa 1er, ou à l'article 55/7*quinquies*, alinéa 2;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 1°, 2°, 3°, 4° et 6°;

3° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 2, 4° ou 5°.

§ 5. Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide, dans les huit jours ouvrables après que l'étranger s'est déclaré réfugié ou a demandé à être reconnu comme tel ou après l'expiration du délai de présentation visé à l'article 57/5*quinquies*, si l'intéressé se voit refuser ou non l'accès au territoire ou est autorisé ou non à séjourner dans le Royaume en qualité de candidat réfugié, en application des paragraphes 1er à 4. ».

3 février 2005

§ 3. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan beslissen dat de vreemdeling die regelmatig het Rijk binnengekomen is, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet in die hoedanigheid in het Rijk zal mogen verblijven:

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording ingediend heeft nadat het verblijf opgehouden heeft regelmatig te zijn of wanneer hij, zonder verantwoording, overeenkomstig artikel 57/5*quater*, eerste lid, of artikel 57/5*quinquies*, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 1°, 2°, 3°, 4° en 6°;

3° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 2, 4° of 5°.

§ 4. De Commissaris-generaal voor de vreemdelingen en de staatlozen kan beslissen dat de vreemdeling die gemachtigd is of de toestemming krijgt om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet in die hoedanigheid in het Rijk zal mogen verblijven of er zich vestigen:

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording ingediend heeft nadat het verblijf of de vestiging opgehouden heeft regelmatig te zijn of wanneer hij, zonder verantwoording, overeenkomstig artikel 57/5*quater*, eerste lid, of artikel 57/5*quinquies*, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 1°, 2°, 3°, 4° en 6°;

3° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 2, 4° of 5°.

§ 5. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslist, binnen acht werkdagen nadat de vreemdeling zich vluchteling heeft verklaard of heeft gevraagd als dusdanig erkend te worden of na afloop van de aanmeldingstermijn bedoeld in artikel 57/5*quinquies*, of aan een vreemdeling al dan niet de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd dan wel of hij al dan niet toegelaten wordt om in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling in het Rijk te verblijven, met toepassing van de §§ 1 tot 4. ».

3 februari 2005

Dirk CLAES (CD&V)
Katrien SCHRYVERS (CD&V)

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE

15 décembre 1980

Loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 49

Sont considérés comme réfugiés au sens de la présente loi et admis au séjour ou à l'établissement dans le Royaume:

1° l'étranger qui, en vertu des accords internationaux antérieurs à la Convention internationale relative au statut des réfugiés, et des Annexes, signées à Genève, le 28 juillet 1951, possédait en Belgique la qualité de réfugié avant l'entrée en vigueur de la loi du 26 juin 1953 portant approbation de ladite convention;

2° l'étranger auquel la qualité de réfugié a été reconnue par le ministre des Affaires étrangères ou par l'autorité internationale à laquelle le ministre a délégué sa compétence;

3° l'étranger auquel la qualité de réfugié est reconnue par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Est également considéré comme réfugié au sens de la présente loi, l'étranger qui, après avoir été reconnu comme réfugié alors qu'il se trouvait sur le territoire d'un autre État partie contractante à la Convention internationale relative au statut des réfugiés, a été autorisé par le ministre ou son délégué, à séjourner ou à s'établir dans le Royaume, à condition que sa qualité de réfugié soit confirmée par l'autorité visée au premier alinéa, 2° ou 3°.

Art. 50

L'étranger qui entre ou est entré dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées à l'article 2 et qui désire obtenir le statut de réfugié doit, lors de son entrée ou

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

15 décembre 1980

Loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 49

Sont considérés comme réfugiés au sens de la présente loi et admis au séjour ou à l'établissement dans le Royaume:

1° l'étranger qui, en vertu des accords internationaux antérieurs à la Convention internationale relative au statut des réfugiés, et des Annexes, signées à Genève, le 28 juillet 1951, possédait en Belgique la qualité de réfugié avant l'entrée en vigueur de la loi du 26 juin 1953 portant approbation de ladite convention;

2° l'étranger auquel la qualité de réfugié a été reconnue par le ministre des Affaires étrangères ou par l'autorité internationale à laquelle le ministre a délégué sa compétence;

3° l'étranger auquel la qualité de réfugié est reconnue par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides **ou par la Commission permanente de recours des réfugiés en application des critères définis par la Convention internationale relative au statut de réfugié.**¹

Est également considéré comme réfugié au sens de la présente loi, l'étranger qui, après avoir été reconnu comme réfugié alors qu'il se trouvait sur le territoire d'un autre État partie contractante à la Convention internationale relative au statut des réfugiés, a été autorisé par le ministre ou son délégué, à séjourner ou à s'établir dans le Royaume, à condition que sa qualité de réfugié soit confirmée par l'autorité visée au premier alinéa, 2° ou 3°.

Art. 50

L'étranger qui entre ou est entré dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées à l'article 2 et qui désire obtenir le statut de réfugié doit, lors de son entrée ou

¹ Art. 2: ajout.

BASISTEKST

15 december 1980

**Wet betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering
van vreemdelingen**

Art. 49

Als vluchteling in de zin van deze wet worden beschouwd en tot verblijf of vestiging in het Rijk worden toegelaten:

1° de vreemdeling die krachtens de internationale akkoorden van vóór het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchteling, en van de Bijlagen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, in België de hoedanigheid van vluchteling bezat vóór de inwerkingtreding van de wet van 26 juni 1953 houdende goedkeuring van genoemd verdrag;

2° de vreemdeling die als vluchteling is erkend door de minister van Buitenlandse Zaken of door de internationale overheid waarvan de minister zijn bevoegdheid heeft overgedragen;

3° de vreemdeling die als vluchteling wordt erkend door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Als vluchteling in de zin van deze wet wordt eveneens beschouwd, de vreemdeling die, nadat hij als vluchteling werd erkend terwijl hij zich op het grondgebied bevond van een andere Staat, verdragsluitende partij bij het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, door de minister of diens gemachtigde tot verblijf of vestiging in het Rijk is toegelaten, op voorwaarde dat zijn hoedanigheid van vluchteling bevestigd wordt door de overheid bedoeld in het eerste lid, 2° of 3°.

Art. 50

De vreemdeling die het Rijk binnenkomt of binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden en die de status van vluchteling wenst te

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

15 december 1980

**Wet betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering
van vreemdelingen**

Art. 49

Als vluchteling in de zin van deze wet worden beschouwd en tot verblijf of vestiging in het Rijk worden toegelaten:

1° de vreemdeling die krachtens de internationale akkoorden van vóór het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchteling, en van de Bijlagen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, in België de hoedanigheid van vluchteling bezat vóór de inwerkingtreding van de wet van 26 juni 1953 houdende goedkeuring van genoemd verdrag;

2° de vreemdeling die als vluchteling is erkend door de minister van Buitenlandse Zaken of door de internationale overheid waarvan de minister zijn bevoegdheid heeft overgedragen;

3° de vreemdeling die als vluchteling wordt erkend door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen **of door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen krachtens de criteria vastgesteld door het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen.**¹

Als vluchteling in de zin van deze wet wordt eveneens beschouwd, de vreemdeling die, nadat hij als vluchteling werd erkend terwijl hij zich op het grondgebied bevond van een andere Staat, verdragsluitende partij bij het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, door de minister of diens gemachtigde tot verblijf of vestiging in het Rijk is toegelaten, op voorwaarde dat zijn hoedanigheid van vluchteling bevestigd wordt door de overheid bedoeld in het eerste lid, 2° of 3°.

Art. 50

De vreemdeling die het Rijk binnenkomt of binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden en die de status van vluchteling

¹ Art. 2: aanvulling.

du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se déclarer réfugié. Le Roi désigne les autorités auprès desquelles l'étranger peut se déclarer réfugié.

L'autorité à laquelle l'étranger fait la déclaration visée au premier alinéa, lui en donne acte par écrit et la porte à la connaissance du ministre ou de son délégué, qui en informe immédiatement la Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Le contenu des alinéas 3 et 4 a été transféré à l'article 51/8.

Art. 51

L'étranger qui est entré régulièrement dans le Royaume sans avoir le statut de réfugié et qui désire l'obtenir, doit faire sa déclaration ou adresser sa demande de reconnaissance de la qualité de réfugié, à l'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, alinéa 1er, dans les huit jours ouvrables suivant son entrée dans le Royaume.

Pour l'étranger admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume ou à s'y établir, qui demande à être reconnu en qualité de réfugié, le séjour cesse d'être régulier lorsqu'il n'a pas satisfait aux conditions imposées par les articles 12 ou 17.

L'autorité à laquelle l'étranger fait sa déclaration lui en donne acte par écrit et la porte à la connaissance du ministre ou de son délégué qui en informe immédiatement le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Art. 51/4

§ 1er. L'examen de la déclaration ou de la demande visées aux articles 50, 50*bis* et 51 a lieu en français ou en néerlandais.

La langue de l'examen est également celle de la décision à laquelle il donne lieu ainsi que des éventuelles décisions subséquentes d'éloignement du territoire.

du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se déclarer réfugié. Le Roi désigne les autorités auprès desquelles l'étranger peut se déclarer réfugié.

L'autorité à laquelle l'étranger fait la déclaration visée au premier alinéa, lui en donne acte par écrit et la porte à la connaissance **du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**², qui en informe immédiatement **le ministre ou son délégué**³.

Le contenu des alinéas 3 et 4 a été transféré à l'article 51/8.

Art. 51

L'étranger qui est entré régulièrement dans le Royaume sans avoir le statut de réfugié et qui désire l'obtenir, doit faire sa déclaration ou adresser sa demande de reconnaissance de la qualité de réfugié, à l'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, alinéa 1er, dans les huit jours ouvrables suivant son entrée dans le Royaume.

Pour l'étranger admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume ou à s'y établir, qui demande à être reconnu en qualité de réfugié, le séjour cesse d'être régulier lorsqu'il n'a pas satisfait aux conditions imposées par les articles 12 ou 17.

L'autorité à laquelle l'étranger fait sa déclaration lui en donne acte par écrit et la porte à la connaissance **du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**⁴ qui en informe immédiatement **le ministre ou son délégué**⁵.

Art. 51/4

§ 1er. L'examen de la déclaration ou de la demande visées aux articles 50, 50*bis* et 51 a lieu en français ou en néerlandais.

La langue de l'examen est également celle de la décision à laquelle il donne lieu ainsi que des éventuelles décisions subséquentes d'éloignement du territoire.

² Art. 3, A: remplacement.

³ Art. 3, B: remplacement.

⁴ Art. 4, A: remplacement.

⁵ Art. 4, B: remplacement.

verkrijgen, moet zich op het ogenblik dat hij binnenkomt of althans binnen acht werkdagen nadat hij is binnengekomen, vluchteling verklaren. De Koning wijst de overheden aan waarbij de vreemdeling zich vluchteling kan verklaren;

De overheid waarbij de vreemdeling de verklaring bedoeld in het eerste lid aflegt, verleent hem daarvan schriftelijk akte en brengt ze ter kennis van de minister of zijn gemachtigde die daarvan onmiddellijk de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inlicht.

Art. 51

De vreemdeling die regelmatig het Rijk binnengekomen is zonder de status van vluchteling te bezitten en die deze wenst te verkrijgen, moet binnen acht werkdagen nadat hij het Rijk is binnengekomen, zijn verklaring afleggen voor of zijn aanvraag tot erkenning richten tot één der door de Koning ter uitvoering van artikel 50, eerste lid, aangewezen overheden.

Voor de vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen en die vraagt om als vluchteling te worden erkend, houdt het verblijf op regelmatig te zijn wanneer hij niet aan de bij de artikelen 12 of 17 opgelegde voorwaarden heeft voldaan.

De overheid waarvoor de vreemdeling zijn verklaring aflegt, verleent hem daarvan schriftelijk akte en brengt ze ter kennis van de minister of zijn gemachtigde die daarvan onmiddellijk de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inlicht.

Art. 51/4

§ 1. Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50*bis* en 51 bedoelde verklaring of aanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

wenst te verkrijgen, moet zich op het ogenblik dat hij binnenkomt of althans binnen acht werkdagen nadat hij is binnengekomen, vluchteling verklaren. De Koning wijst de overheden aan waarbij de vreemdeling zich vluchteling kan verklaren;

De overheid waarbij de vreemdeling de verklaring bedoeld in het eerste lid aflegt, verleent hem daarvan schriftelijk akte en brengt ze ter kennis van **de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**² die daarvan onmiddellijk **de minister of zijn gemachtigde**³ inlicht.

Art. 51

De vreemdeling die regelmatig het Rijk binnengekomen is zonder de status van vluchteling te bezitten en die deze wenst te verkrijgen, moet binnen acht werkdagen nadat hij het Rijk is binnengekomen, zijn verklaring afleggen voor of zijn aanvraag tot erkenning richten tot één der door de Koning ter uitvoering van artikel 50, eerste lid, aangewezen overheden.

Voor de vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen en die vraagt om als vluchteling te worden erkend, houdt het verblijf op regelmatig te zijn wanneer hij niet aan de bij de artikelen 12 of 17 opgelegde voorwaarden heeft voldaan.

De overheid waarvoor de vreemdeling zijn verklaring aflegt, verleent hem daarvan schriftelijk akte en brengt ze ter kennis van **de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**⁴ die daarvan onmiddellijk **de minister of zijn gemachtigde**⁵.

Art. 51/4

§ 1. Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50*bis* en 51 bedoelde verklaring of aanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

² Art. 3, A: vervanging.

³ Art. 3, B: vervanging.

⁴ Art. 4, A: vervanging.

⁵ Art. 4, B: vervanging.

§ 2. L'étranger, visé à l'article 50 ou 51, doit indiquer irrévocablement et par écrit s'il a besoin de l'assistance d'un interprète lors de l'examen de la demande visée au paragraphe précédent.

Si l'étranger ne déclare pas requérir l'assistance d'un interprète, il peut choisir, selon les mêmes modalités, le français ou le néerlandais comme langue de l'examen.

Si l'étranger n'a pas choisi l'une de ces langues ou a déclaré requérir l'assistance d'un interprète, le ministre ou son délégué détermine la langue de l'examen, en fonction des besoins des services et instances. Cette décision n'est susceptible d'aucun recours distinct.

§ 3. Dans les éventuelles procédures subséquentes devant le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, la Commission permanente de recours des réfugiés et le Conseil d'État, il est fait usage de la langue choisie ou déterminée conformément au paragraphe 2.

Le paragraphe 1er, alinéa 2, est applicable.

Art. 53

L'étranger qui demande ou a demandé la reconnaissance de la qualité de réfugié conformément à l'article 50, 50*bis* ou à l'article 51 et qui ne s'est pas vu refuser l'accès au territoire du Royaume, le séjour ou l'établissement, en application de l'article 52 ou de l'article 52*bis* ne peut faire l'objet de poursuites pénales en raison de son entrée ou de son séjour irréguliers aussi longtemps que sa demande de reconnaissance n'aura pas été déclarée non fondée.

Art. 57/2

Il est créé, auprès du ministre, un «Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides». Celui-ci comprend un Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et ses deux adjoints. Le Commissaire général et ses adjoints prennent leurs décisions et émettent leurs avis en toute indépendance.

§ 2. L'étranger, visé à l'article 50 ou 51, doit indiquer irrévocablement et par écrit s'il a besoin de l'assistance d'un interprète lors de l'examen de la demande visée au paragraphe précédent.

Si l'étranger ne déclare pas requérir l'assistance d'un interprète, il peut choisir, selon les mêmes modalités, le français ou le néerlandais comme langue de l'examen.

Si l'étranger n'a pas choisi l'une de ces langues ou a déclaré requérir l'assistance d'un interprète, **le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**⁶ détermine la langue de l'examen, en fonction des besoins des services et instances. Cette décision n'est susceptible d'aucun recours distinct.

§ 3. Dans les éventuelles procédures subséquentes devant (...) la Commission permanente de recours des réfugiés et le Conseil d'État, il est fait usage de la langue choisie ou déterminée conformément au paragraphe 2.

Le paragraphe 1er, alinéa 2, est applicable.

Art. 53

L'étranger qui demande ou a demandé la reconnaissance de la qualité de réfugié conformément à l'article 50, 50*bis* ou à l'article 51 et qui ne s'est pas vu refuser l'accès au territoire du Royaume, le séjour ou l'établissement, en application **de l'article 52*bis* ou de l'article 57/5*septies***⁹ ne peut faire l'objet de poursuites pénales en raison de son entrée ou de son séjour irréguliers aussi longtemps que sa demande de reconnaissance n'aura pas été déclarée non fondée.

Art. 57/2

Il est créé, auprès du ministre, un «Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides». Celui-ci comprend un Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et ses **quatre**⁹ adjoints. Le Commissaire général et ses adjoints prennent leurs décisions et émettent leurs avis en toute indépendance.

⁶ Art. 5, A: remplacement.

⁷ Art. 5, B: suppression.

⁸ Art. 7: remplacement.

⁹ Art. 8: remplacement.

§ 2. De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50 of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3. In de eventuele daaropvolgende procedures voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen en voor de Raad van State wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing.

Art. 53

De vreemdeling die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling vraagt of gevraagd heeft overeenkomstig artikel 50, 50*bis* of artikel 51 en aan wie de toegang tot, het verblijf of de vestiging op 's lands grondgebied niet geweigerd is met toepassing van artikel 52 of artikel 52*bis* kan wegens het onregelmatig binnenkomen of verblijven in het land niet strafrechtelijk vervolgd worden zolang zijn aanvraag tot erkenning niet ongegrond is verklaard.

Art. 57/2

Bij de minister wordt een «Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen» opgericht. Dit omvat een Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en diens twee adjuncten. De Commissaris-generaal en zijn adjuncten zijn geheel onafhankelijk bij het nemen van hun beslissingen en het uitbrengen van hun adviezen.

§ 2. De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50 of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt **de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**⁶ de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3. In de eventuele daaropvolgende procedures (...)⁷, voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen en voor de Raad van State wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing.

Art. 53

De vreemdeling die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling vraagt of gevraagd heeft overeenkomstig artikel 50, 50*bis* of artikel 51 en aan wie de toegang tot, het verblijf of de vestiging op 's lands grondgebied niet geweigerd is met toepassing **van artikel 52*bis* of van artikel 57/5septies**⁸ kan wegens het onregelmatig binnenkomen of verblijven in het land niet strafrechtelijk vervolgd worden zolang zijn aanvraag tot erkenning niet ongegrond is verklaard.

Art. 57/2

Bij de minister wordt een «Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen» opgericht. Dit omvat een Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en diens **vier**⁹ adjuncten. De Commissaris-generaal en zijn adjuncten zijn geheel onafhankelijk bij het nemen van hun beslissingen en het uitbrengen van hun adviezen.

⁶ Art. 5, A: vervanging.

⁷ Art. 5, B: weglating.

⁸ Art. 7: vervanging.

⁹ Art. 8: vervanging.

Art. 57/4

Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est assisté par deux commissaires adjoints.

Les commissaires adjoints sont nommés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur proposition du ministre.

Les commissaires adjoints sont nommés pour une période de cinq ans. Leur mandat peut être renouvelé.

Les commissaires adjoints doivent être Belges, être docteurs ou licenciés en droit, avoir atteint l'âge de trente ans et justifier par leur diplôme ou leur rôle linguistique qu'ils ont la connaissance, l'un de la langue française, l'autre de la langue néerlandaise.

Art. 57/4

Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est assisté par **quatre**¹⁰ commissaires adjoints.

Les commissaires adjoints sont nommés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur proposition du ministre.

Les commissaires adjoints sont nommés pour une période de cinq ans. Leur mandat peut être renouvelé.

Les commissaires adjoints doivent être Belges, être docteurs ou licenciés en droit, et avoir atteint l'âge de trente ans. Deux d'entre eux doivent justifier par leur diplôme ou leur rôle linguistique qu'ils ont la connaissance de la langue néerlandaise, et les deux autres, de la langue française.¹¹

¹⁰ Art. 9, A: remplacement.

¹¹ Art. 9, B: remplacement.

Art. 57/4

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt bijgestaan door twee adjunct-commissarissen.

De adjunct-commissarissen worden benoemd door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op voorstel van de minister.

De adjunct-commissarissen worden benoemd voor een periode van vijf jaar. Hun mandaat kan hernieuwd worden.

De adjunct-commissarissen moeten Belg zijn, doctor of licentiaat in de rechten zijn, de leeftijd van dertig jaar bereikt hebben, en door hun diploma of hun taalrol, het bewijs leveren van de kennis, de ene van de Nederlandse taal, de andere van de Franse taal.

Art. 57/4

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt bijgestaan door **vier**¹⁰ adjunct-commissarissen.

De adjunct-commissarissen worden benoemd door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op voorstel van de minister.

De adjunct-commissarissen worden benoemd voor een periode van vijf jaar. Hun mandaat kan hernieuwd worden.

De adjunct-commissarissen moeten Belg zijn, doctor of licentiaat in de rechten zijn, en de leeftijd van dertig jaar bereikt hebben. Twee van hen moeten door hun diploma of hun taalrol het bewijs leveren van de kennis van de Nederlandse taal, de andere twee van de Franse taal.¹¹

¹⁰ Art. 9, A: vervanging.

¹¹ Art. 9, B: vervanging.